

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.057 van 5 oktober 2000
in de zaak A. 60.787/VII-12.804.**

In zake : Eduard CLAES,
wonende te DESSEL,
Tipstraat 11

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Eduard CLAES op 10 november 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 12 september 1994 waarbij zijn beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 24 februari 1994 houdende weigering van de vergunning aan verzoeker om een inrichting, gelegen te 2480 Dessel, Tipstraat 11, uit te breiden, ongegrond wordt verklaard;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 25 oktober 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 4 juli 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 september 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. DELEUS die, loco Advocaat K. HELSEN verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat A. VANDENHENDE die, loco Advocaat J. NIJS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak

Overwegende dat de relevante gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat een gemengd veeteeltbedrijf uit, gelegen te 2480 Dessel, Tipstraat 11.

De inrichting is volgens de bepalingen van het gewestplan Mol-Herentals gelegen in agrarisch gebied.

Hij beschikt hiervoor over de volgende vergunningen :

- exploitatievergunning van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dessel van 4 oktober 1990 voor een inrichting met 45 runderen, 19.600 kippen en een mestopslag van 528 m³.
Deze vergunning verstrijkt op 1 september 2011;
- exploitatievergunning verleend door hetzelfde college van 23 december 1992 voor het houden van 113 runderen, 19.600 stuks pluimvee, een opslag van 1.272 m³ dierlijke mest en een opslag van 6.300 liter stookolie.
Deze vergunning geldt voor een termijn van twintig jaar.

1.2. Op 26 oktober 1993 dient verzoeker een milieuvergunningsaanvraag in bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen tot het verkrijgen van een vergunning voor de uitbreiding van de bestaande en vergunde inrichting met 18.400 leghennen, tot een totaal van 38.000 leghennen, en met 1.000 m³ mestopslag, tot een totaal van 2.272 m³.

Hierbij stelt verzoeker dat de uitbreiding kan plaats vinden in een bestaande stal door het veranderen van de productiewijze.

Met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 24 februari 1994 wordt de gevraagde vergunning geweigerd.

1.3. Verzoeker tekent administratief beroep aan tegen deze beslissing.

1.4. Nadat de vereiste adviezen zijn verstrekt, wordt op 12 september 1994 de bestreden beslissing genomen : het administratieve beroep van verzoeker wordt ongegrond verklaard.

De overwegingen van het bestreden besluit luiden als volgt :

"Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de inrichting niet gelegen is in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een bijzondere bescherming vergt; dat de stal gelegen is op circa 220 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, op circa 400 m van een woongebied met landelijk karakter, op circa 700 m van een woonuitbreidingsgebied en op circa 1.750 m van een recreatiegebied; dat met de gevraagde uitbreiding beoogd wordt 113 runderen en 38.000 legkippen te mogen houden; dat overeenkomstig de gehanteerde technische criteria, zoals vervat in artikel 360 van titel II van het VLAREM, voor nieuwe kippenhouderijen een afstandsregel tot voormelde bestemmingsgebieden geldt van 300 m; dat de afstandsregel niet van toepassing is op de bestaande inrichting omvattende 113 runderen en 19.600 stuks gevogelte; dat het voorwerp van de uitbreiding, i.c. 18.400 leghennen niet als bestaande inrichting kan beschouwd worden;

Overwegende dat de 100% regel waarnaar de beroeper verwijst opgenomen is in artikel 815 §2 van titel II van het Vlarem en uitsluitend betrekking heeft op de bepalingen van §1 van hetzelfde artikel, in het bijzonder punt 5°; dat de afstandsregels inplantingsvereisten zijn die bezwaarlijk kunnen beschouwd worden als de 'andere voorschriften' waarnaar dit punt verwijst; dat bovendien aan deze andere voorschriften moet voldaan zijn sinds 1 januari 1994 zodat de afwijkingsmogelijkheid van §2 niet langer relevant is;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproductie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 19.380 kg (P_2O_5) respectievelijk 21.280 kg stikstof; dat met een bemestingsnorm van 150 kg (P_2O_5) ha/jaar hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 129,2 ha; dat de aanvrager de beschikking heeft over een oppervlakte cultuurgrond van circa 38,78 ha en stelt tevens over een mestafzetmogelijkheid te beschikken voor 115 ha oppervlakte cultuurgrond in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat voormelde afzetmogelijkheid is gestaafd; dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest bijgevolg mogelijk is;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de

gevraagde exploitatie niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat de aanspraken aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- de gevraagde uitbreiding voldoet niet aan de afstandsregels zoals vastgesteld in artikel 360 van titel II van het Vlarem;
- zoals in een hogere overweging werd aangetoond heeft de 100% regel van artikel 815 §2 van titel II in het Vlarem geen betrekking op de verbodsbepalingen van artikel 360;
- de afzetmogelijkheden van de dierlijke mest worden inderdaad aangetoond door middel van gronden in eigendom en pacht en door een mest-afzetcontract in Frankrijk;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep ongegrond te verklaren";

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat in het eerste middel de schending wordt aangevoerd van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

"Doordat de bestreden beslissing gebaseerd is op artikel 360 §5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 14 december 1992.

Terwijl het hierboven aangeduide Besluit van de Vlaamse Regering van 7 januari 1992 waarop de bestreden beslissing steunt onwettig is daar het niet werd voorgelegd aan het voorafgaand advies van de Raad van State, Afdeling wetgeving.

Terwijl de niet-naleving van deze verplichting in de aanhef van het Besluit niet kan worden gemotiveerd op grond van 'de dringende noodzakelijkheid' vermits :

1° enerzijds in de aanleg (lees : aanhef) van het Besluit van de Vlaamse Regering van 7 januari 1992 de dringende noodzakelijkheid slechts op een zeer vage wijze en zonder vermelding van welbepaalde en duidelijk omschreven redenen wordt gemotiveerd;

en

2° anderzijds het Besluit slechts meer dan 11 maanden na ondertekening bekendgemaakt werd in het Belgisch Staatsblad.

Terwijl volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State een dermate lange tijdsperiode tussen de ondertekening en de publicatie van het Besluit in het Belgisch Staatsblad te beschouwen is als het

bewijs van de afwezigheid van dringende noodzakelijkheid en tevens elke motivatie van deze urgentie weerlegt.

Dientengevolge is het Besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992 onwettig wegens de schending van een op straffe van nietigheid voorgeschreven substantiële formaliteit. Deze onwettigheid werd trouwens recent in het arrest nr. 49.457 van 6 oktober 1994 van uw Raad bevestigd.

Dientengevolge is de beslissing van de Minister Vice-President die op zulk onwettig Besluit gebaseerd is eveneens aangetast door onwettigheid en derhalve nietig te verklaren";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad van State;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord toevoegt dat het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 (oud Vlarem II) inmiddels bij arrest nr. 52.260 van 16 maart 1995 door de Raad van State werd vernietigd;

2.4. Overwegende dat uit de sub 1.4. geciteerde overwegingen van het bestreden besluit blijkt dat de in het geding zijnde milieuvergunning uitsluitend werd geweigerd wegens het niet voldaan zijn aan de afstandsregels vastgelegd in artikel 360 van het oud Vlarem II; dat bij arrest nr. 52.260, v.z.w. KONINKLIJK VERBOND DER BELGISCHE SCHUTTERSVERENIGINGEN, van 16 maart 1995, de Raad van State evengenoemd besluit heeft vernietigd; dat, derhalve, gelet op de terugwerkende kracht van de na het instellen van voorliggend beroep tussengekomen vernietiging van Vlarem II, de bestreden weigering geen wettige grondslag heeft; dat het bestreden besluit bijgevolg vernietigd moet worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 12 september 1994 waarbij het beroep van Eduard CLAES, aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 24 februari 1994 houdende weigering van de vergunning om een inrichting, gelegen te 2480 Dessel, Tipstraat 11, uit te breiden, ongegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf oktober tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.